

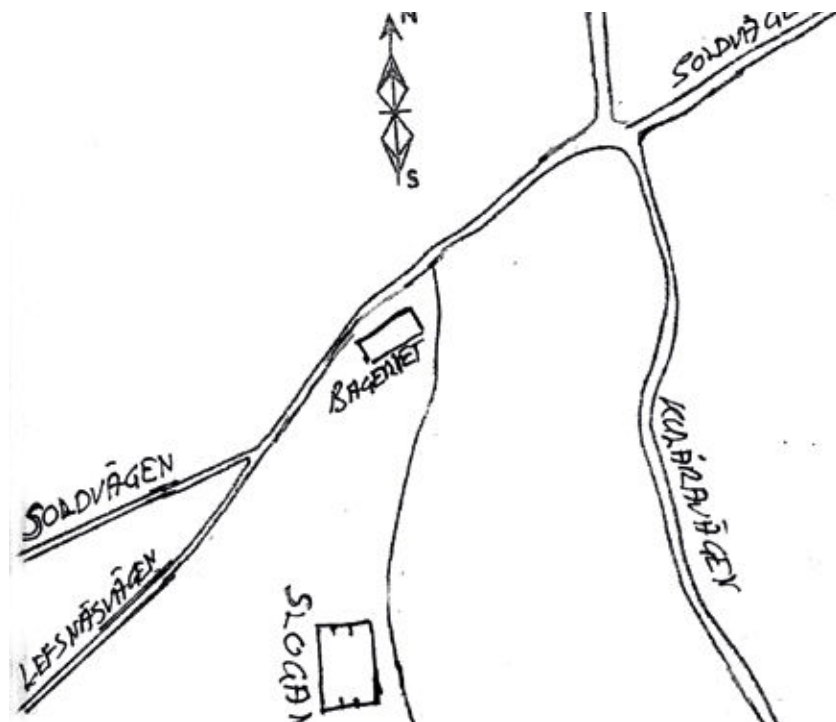
Foto: Håll Nils Mattsson. Bilden beskuren.

Slogan

ULLAS ARNE ANDERSSON

Många gånger har jag passerat platsen som kallades »Slogan«, så även sommaren som var. Tankar kommer och går, det måste finnas flera som var med där och spelade boll. Började fundera vilka Gruddbopojkar som var unga på 1940-talet. Rullpers Gunnar var aktiv fotbollsspelare i Sollerö IF på 50- och 60-talet, så jag nämnde det för honom. En kväll mitt i vintern 2015 kallade Gunnar ihop några jämgamla pojkar för att prata om »Slogan«. Brodern Rune, Grudd Einar, Sar Östen och jag, som kom med frågan blev också med. Det blev prat, skratt och många roliga minnen.

Vad var då Slogan? Jo, en markbit där Gruddbo bys ungdomar, mest pojkar, kunde vara och trötta ut sig med olika aktiviteter. För det mesta sparkade man boll. Även andra övningar förekom, som t.ex. att stöta kula och kasta slägga. Från mitten av 30-talet och fram till slutet av 40-talet användes Slogan av många årgångar ungdomar. Platsen blev till ett *Sturtilåld*, en samlingsplats för ungdomarna i byn, men även från andra byar i närheten. När den större planen vid Idrottsparken behövde nytt gräs och inte kunde användas en tid, samlades byns pojkar här.

Kartskiss: Ullas Arne Andersson

Marken ägdes av Olans Ull, som också var aktiv ledare i idrottsföreningen. Det var inte någon bra mark som man kunde slå med slåttermaskin, utan det var lie som fick användas vid skörd. Därför kallades platsen »Slogan«. Marken var ojämn och det foder som bärgades var inte av bästa kvalitet.

Ungdomarna fick själva arbeta med att få i ordning marken, för att få Slogan jämn och spelbar, sätta upp målställningar, mitt- och hörnflaggor. Den blev inte lika stor som en vanlig fotbollsplan men spelbar. I början hade de ingen riktig fotboll. En sådan kostade pengar och det var en bristvara hos ungdomarna på den tiden. Nöden har ingen lag, så ungdomarna tog tag i det själva och gick runt i gårdarna i byn och samlade in pengar till en fotboll. Glädjen blev stor den dagen de kunde köpa en boll. Stenis Ingmar fick förtroendet att ansvara för bollen, när den inte användes.

Otaliga gånger fick öns skomakare Fyr Axel laga bollen, men till slut gick det inte längre. De många fötter som sparkat på den och slutligen en kraftig spark från en av de största pojkarna blev för mycket.

Vid Slogan samlades ända upp till trettio ungdomar, kvällar och helger, för att spela boll eller andra aktiviteter. En stor samlingsplats i början på 40-talet när planen vid idrottsparken reparerades och fick ny gräsmatta. Den nyanlagda planen vid Idrottsparken invigdes 1941, därefter minskade användningen av Slogan. Här förekom inget seriespel, men pojkarna i byn fortsatte en tid att roa sig på Slogan.

Platsen finns några hundra meter söder om det gamla bageriet. Där är nu igenväxt men går nog att hitta med lite sökande i nuvarande åkerkant. Här förekom andra aktiviteter också, ett kringresande tivolisällskap använde planen ett flertal gånger i början av 50-talet, så sent att även jag har ett vagt minne av detta.

Minnena hos de som sparkat boll på Slogan lever kvar än, fast tiden gått och de som minns något blir allt färre. De som är unga idag har ingen aning om var Slogan fanns.

De som varit med och diskuterat är Rullpers Gunnar, Rullpers Rune, Grudd Einar, Sar Östen. Ållper Erik och Svarvkitt Georg har också deltagit, även Ullas Arne som frågade Rullpers Gunnar.

Ullas Arne Andersson